

[Steen.]

ring ikke var nødvendig, for at toldvæsenet skulle kunne løse sin opgave. I bekræftende fald skønner jeg, at spørgsmålet ligger betydeligt vanskeligere og meget anderledes, end jeg oprindeligt havde tænkt mig, men jeg vil indtil videre vise den højtærede minister den tillid at gå ud fra, at sådan ligger sagen ikke.

Hvad dernæst angår den sidste linie i § 1, der lyder:

„Politiet er på begæring af toldvæsenet pligtigt at medvirke ved gennemførelsen af eftersynet,“

ønsker jeg sagt, at til gennemførelse af denne bestemmelse skal den højtærede minister ikke påregne vor medvirken. Jeg må opfatte bestemmelsen sådan, at hvis en rejsende nægter at lade sig kropvisitere, skulle fremgangsmåden være denne, at toldvæsenet ringer til politiet, som derefter kommer til stede og ved hjælp af sine magtmidler gennemfører afklædning og visitering. Dette ligger dog helt udenfor, hvad jeg må anse for at være den rimelige udgang af sagen. I det øjeblik toldvæsenet har ret til at foretage en undersøgelse og den rejsende ikke på sin person ønsker denne undersøgelse foretaget, må det være toldvæsenets videre opgave at sige: Så må de undskylde, men så må De gå til side, så kan De ikke passere igennem her. Dermed er toldvæsenets opgave løst, og lad dog endelig politiet være fri for at blive indblandet i denne sag.

Der er til lovforslaget knyttet nogle bemærkninger, som det er lidt vanskeligt, hvis man i det hele taget er i besiddelse af humoristisk sans, at tilbageholde nogle udtalelser om. Man henviser til retsplejens paragraffer o. s. v. — det er jo disse paragraffer, der også er nævnt i en pjece, som er omdelt her i dag —, hvori der er nærmere regler for, hvordan kropvisitering skal foregå: forudsat det er kvinder, det drejer sig om, skal det være ved ærbare kvinder. Det står i retsplejens lov, men det er ikke taget med her i bemærkningerne. Jeg ved ikke, om det er, fordi man her har udtrykt sig i nutidsprog, det var dog en fortolkning, man havde kunnet acceptere. Men kunne vi så ikke også være sluppet for ordene „som øjemedet tilstede“, for det svarer jo heller ikke helt til den gængse form for retssproget. Der er iøvrigt det besynderlige, at der er bestemte regler om, at når det drejer sig om kvinder, skal visiteringen foretages af kvinder, uden at der må være mænd tilstede, men når man vil skrive

noget så selvfølgelig, hvorfor er det da ikke også antydnet, hvordan det skal foregå, når det er mænd, der skal kropvisiteres? Jeg troede, vi levede i en tidsalder, hvor der dog var en vis ligeberettigelse mellem kønnene!

Idet jeg iøvrigt henleder ministerens opmærksomhed på denne pjece, der i dag er blevet omdelt, hvis præmisses jeg ikke skal fortabe mig i, må jeg sige, at de konklusioner, som forfatteren af pjecen kommer til, efter min bedømmelse meget nærmer sig de linier, der er udtryk for en vilje til at nå frem til et resultat, hvorved der tages hensyn til begge parter, til begge de interesser, der ved en afgørelse af et spørgsmål som dette spiller ind, hvad jeg i høj grad synes lovforslaget mangler. Vi vil gerne bidrage til sagens løsning, men det må ske under rimelige hensyn til begge parters berettigede synspunkter, således som de i den offentlige diskussion om dette spørgsmål i rigt mål er fremført, en offentlig drøftelse, som jeg iøvrigt må anse for at have været nyttig, hvad der nok skal vise sig, når resultatet af rigsdagens arbejde til sin tid foreligger.

Ragnild Andersen: Når spørgsmålet om toldvæsenets eftersyn af rejsende er sat på dagsordenen, må man give finansministeren ret i, at der må tilvejebringes en lovhjemmel herfor, når en sådan ikke forefindes. Mit parti er i princippet enig i, at toldvæsenet bør have denne ret, men vi er på den anden side også af den opfattelse, at det må sikres, at denne ret ikke kan misbruges, men at det bliver en ret, der kun kan anvendes, når der er begrundet mistanke om smugling af den ene eller den anden art, således at man kun i sådanne tilfælde kan gå til kropvisitation.

Når jeg overhovedet her nævner ordet misbrug, må jeg med det samme sige, at jeg ikke anser toldvæsenets embedsmænd for at være særlig brutale i almindelighed eller tilbøjelige til misbrug, men toldvæsenets embedsmænd har jo unægtelig fået nogle vanskelige vilkår med tiden, ikke mindst på grund af de uhyre karrige valutatilførelser, som gives til almindelige udenlandsrejsende, f. eks. til Sverige. Det meget skrivi i aviserne om petitesser i kritesager, som i mange tilfælde drejer sig om 5—10 svenske kroner, der er fundet på sverigesrejsende, gør det jo ikke let for toldvæsenet at fungere og have sikkerhed for, hvad der foregår. Det er vistnok efterhånden sviet ud, at der er en del mennesker, der prøver at komme over sundet med 5—10 svenske kroner; men hvorfor bryder disse i almindelighed lovlydige danske borgere nu loven for så-